

اندازه گیری هزینه‌ی تعدل؛ مطالعه‌ای موردی برای بازار کار صنعتی ایران

*سعید راسخی

**زهرا میلا علمی

***سامان قادری

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۰/۷/۱۷

تاریخ دریافت: ۱۳۸۸/۶/۲۸

چکیده

هزینه‌های تعدل، هزینه‌های انتقال منابع از یک بخش به بخش دیگر، به هنگام به وجود آمدن تغییری در اقتصاد است. این تغییر می‌تواند به دلیل تغییرات تکنولوژیکی، تغییر در تقاضا (سلیقه)، تغییرات در قوانین و تغییر در توافقات بین المللی مثل توافقات تجاری باشد. هزینه‌های تعدل در هر دو بازار کار و سرمایه مطرح می‌شوند؛ ولی بازار کار به ویژه در کشورهای در حال توسعه، به این دلیل که بالاترین هزینه‌ها را تحمل می‌کند و نیز تأثیر سیاسی قابل توجهی دارد، بیشتر مورد توجه قرار می‌گیرد. مقاله‌ی حاضر، ضمن تعریف و تبیین هزینه‌های تعدل، شاخص‌های اندازه گیری هزینه‌ی تعدلی را مورد بررسی قرار داده است. هم‌چنین به عنوان یک مطالعه‌ی موردی، این مقاله با استفاده از داده‌های کارگاه‌های صنعتی در سطح تجمعیع^۴ رقم طبقه‌بندی ISIC طی دوره‌ی زمانی ۱۳۸۵-۱۳۸۱، هزینه‌ی تعدل برای بازار کار صنعتی ایران را برآورد کرده است. بر اساس نتایج حاصل از محاسبات این پژوهش، هزینه‌ی تعدل در بازار کار کشور قابل ملاحظه است.

به اعتقاد بسیاری از کارشناسان، بهترین سیاست برای حداقل کردن هزینه‌های تعدل، مقید کردن دولت به تأمین ثبات اقتصاد کلان و دادن ابتکار عمل به بخش خصوصی است.

واژه‌های کلیدی: هزینه‌ی تعدل، شاخص‌های هزینه‌ی تعدل، بازار کار، صنعت، ایران

طبقه‌بندی JEL: L60, J62, J64

*نویسنده مسئول - دانشیار گروه اقتصاد دانشگاه مازندران Email:saeed_rasekhi@yahoo.com

**دانشیار گروه اقتصاد دانشگاه مازندران

***کارشناس ارشد علوم اقتصادی، دانشگاه مازندران

۱- مقدمه

اشتغال، یکی از دغدغه‌های مهم سیاست گذاران اقتصادی کشور محسوب می‌شود. امروزه، اکثر کشورهای جهان با مشکل جذب جمعیت فعال در بازار کار به شکل بیکاری مواجه هستند. بی کاری علاوه بر اتلاف منابع انسانی، مسائل و مشکلات اقتصادی و اجتماعی را نیز به همراه دارد(کشاورزی^۱، ۲۰۰۷).

جمعیت ایران طی دوره‌ی زمانی ۱۳۸۵-۱۳۵۵، بیش از دو برابر شده است. در سال ۱۳۸۵، حدود ۳۶ میلیون نفر از جمعیت کشور کمتر از ۲۵ سال داشتند که این جمعیت جوان تا پایان قرن شمسی حاضر بر همه‌ی ارکان اقتصادی و اجتماعی، به ویژه بر بازار کار کشور اثر خواهد گذاشت. اگر فرض کنیم که در طول ۲۵ سال آینده، ۱۸ میلیون نفر از ۳۶ میلیون نفر وارد بازار کار شوند، با پذیرش نرخ مشارکت ۵۰ درصد، جامعه با عرضه‌ی کار سالیانه ۸۰۰ هزار نفر مواجه است و اگر نرخ بی کاری ۱۰ درصد را برای این عرضه در نظر بگیریم، نیازمند ایجاد سالیانه ۷۲۰ هزار فرصت شغلی یا خلق روزانه ۲۰۰۰ فرصت شغلی در طول یک دوره‌ی بلند مدت هستیم(کشاورزی^۲، ۲۰۰۷). هزینه‌های تعديل در بازار کار، می‌تواند به معنای بی کاری بیش تر نیروی کار باشد(برولهارت و الیوت^۳، ۱۹۹۸). هزینه‌های تعديل، هزینه‌ی انتقال منابع از یک بخش به بخش دیگر است که به دلیل تغییرات در اقتصاد بروز می‌کند. این تغییرات می‌تواند ناشی از تغییر تکنولوژیکی، تغییر تقاضا(سلیقه)، تغییر قوانین و هم چنین تغییر توافقات بین المللی باشد. بازار کار به این دلیل که احتمالاً بالاترین هزینه را تحمل می‌کند و نیز انرات سیاسی قابل توجهی دارد، بیش تر مورد توجه قرار می‌گیرد. به ویژه با توجه به این که کشورهای در حال توسعه اغلب در بخش تولید کاربر تخصص دارند، بازار کار از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است(لیارد و کوردبا^۴، ۲۰۰۶). با توجه به تغییر و تحول اقتصادی کشور طی سال‌های اخیر، به نظر می‌رسد هزینه‌های تعديل قابل ملاحظه‌ای به اقتصاد کشور به ویژه در بازار کار تحمل شده باشد.

بر اساس بررسی‌های انجام شده، درباره‌ی هزینه‌های تعديل بازار کار ایران تحقیقی صورت نگرفته است و مقاله‌ی حاضر، اوّلین پژوهش در این زمینه است . البته

1 -Keshavarzi

2 -Brülhart and Elliott

3 -Liard and Cordoba

اندازه گیری هزینه‌ی تعدل؛ مطالعه‌ای موردی برای بازار... ۵۵

مطالعات خارجی متعددی درباره‌ی هزینه‌ی تعدل انجام شده که برخی از آن‌ها در جدول شماره‌ی یک ارائه شده است.

جدول شماره‌ی یک- برخی از مطالعات انجام شده درباره‌ی هزینه‌ی تعدل

تعريف	شاخص	کشور	سال	مطالعه
تغییرات اشتغال	ΔL_j	انگلستان	۱۹۹۴	های و دیگران
		پرتغال	۱۹۹۹	پورتو و کوستا
		ایتالیا	۱۹۹۹	روسینی و بوراتونی
		هلند	۱۹۹۹	کول و کیجبرس
		آلمان	۱۹۹۹	سمیتس و رکر
		اروپا	۱۹۹۸	برولهارت و الیوت
		یونان	۱۹۹۹	ساریس و دیگران
		بلژیک	۱۹۹۹	تاراکان و کالفت
		پرتغال	۲۰۰۹	فاستینو و لیتاو
قدر مطلق تغییرات اشتغال	$ \Delta L_j $	مجارستان و لهستان	۲۰۰۸	فرتو و سوس
		ترکیه	۲۰۰۶	ارلات و ارلات
		مالزی	۲۰۰۰	برولهارت و ثورب
		اروپا	۱۹۹۹	برولهارت
تخصیص مجدد مازاد شغلی در سطح صنعت	WITHIN ⁿ _j	ایرلند	۲۰۰۴	برولهارت و دیگران
		اروپا	۲۰۰۰	برولهارت
مدت زمان بیکاری	DURATION _j	آمریکا	۱۹۷۶	بیل
		آمریکا	۱۹۷۸	موتی
		آمریکا	۱۹۸۰	بالدوین و همکاران
		انگلستان	۲۰۰۲	برولهارت و الیوت
انحراف معیار دستمزد واقعی	WAGEVAR _j	انگلستان	۲۰۰۲	برولهارت و الیوت
تغییر پذیری شرطی دستمزد واقعی	CWAGEVAR _j			
تحرک بین صنایع	INDMOVE _j	انگلستان	۲۰۰۶	برولهارت و دیگران
تحرک بین مشاغل	OCCMOVE _j			
اثر تخصیص مجدد کل	TE_j	پرتغال	۲۰۰۶	کابرال و سیلو

منبع: اطلاعات تحقیق حاضر

مقاله‌ی حاضر ضمن معرفی شاخص‌های هزینه‌ی تعدیل، با استفاده از داده‌های کارگاه‌های صنعتی در سطح تجمعی^۴ رقم طبقه بندی استاندارد بین‌المللی صنایع (ISIC)^۱، به برآورد هزینه‌ی تعدیل طی دوره‌ی زمانی ۱۳۸۵-۱۳۸۱ می‌پردازد. این مقاله در پنج بخش ارائه شده است. بعد از مقدمه که در بخش اول آمده است، در بخش دوم، مبانی نظری ارائه شده است. بخش سوم، به شاخص‌های هزینه‌ی تعدیل اختصاص دارد. در بخش چهارم هزینه‌ی تعدیل در صنایع کارخانه‌ای ایران، طی دوره‌ی ۱۳۸۵-۱۳۸۱ برآورد شده و مورد بررسی قرار گرفته است. خلاصه و نتیجه‌گیری در بخش پنجم ارائه شده است. سرانجام، منابع و مأخذ در انتهای مقاله آمده است.

۲- مبانی نظری

هزینه‌های تعدیل، عبارت است از هزینه‌های انتقال منابع از یک بخش به بخش دیگر، هنگامی که تغییری در اقتصاد رخ می‌دهد. هزینه‌های تعدیل را می‌توان به دو دسته هزینه‌های تعدیل خالص و ناخالص^۲ تقسیم کرد. هزینه‌های تعدیل خالص به دلیل تغییر در سطح منابع و هزینه‌های تعدیل ناخالص، ناشی از جابه‌جایی منابع هستند (لیارد و کوردب، ۲۰۰۶).

برای بررسی دقیق‌تر هزینه‌های تعدیل، جدول شماره‌ی دو انواع هزینه‌های تعدیل را ارائه می‌کند. بر اساس این جدول، بازار کار در کانون هزینه‌های تعدیل قرار گرفته است. این موضوع به علت این که بالاترین هزینه‌های تعدیل به بازار کار تحمیل می‌شود و نیز به دلیل اثرات سیاسی این بازار، دور از انتظار نیست. البته بازار کار در کشورهای در حال توسعه که در بخش تولید کاربر تخصص دارند، از اهمیت بیشتری برخوردار است.

همان گونه که جدول شماره‌ی دو نشان می‌دهد هزینه‌های تعدیل در بخش خصوصی، شامل هزینه‌های آموزش مجدد^۳، درآمدهای از دست رفته، هزینه‌های

1-International Standard Industrial Classification (ISIC)

2-Gross and net adjustment costs

3-Retraining expenses

4-Forgone earnings

فردی^۱ و هزینه‌های جایگزینی^۲ هستند. این هزینه‌ها از جمله هزینه‌های تخصیص مجدد منابع به شمار می‌روند. به عنوان مثال، با تحول اقتصادی و به دلیل تخصیص مجدد و انتقال منابع، برگزاری دوره‌های آموزشی برای نیروی کار ضرورت می‌یابد. هم‌چنین در فرآیند انتقال منابع، بخشی از نیروی کار بی کار می‌ماند که هزینه‌های فرصتی را به صورت درآمد از دست رفته و کاهش درآمد مالیاتی ایجاد می‌کند. بدیهی است هر چه مهارت اختصاصی‌تر، باشد هزینه‌های بازآموزی و انتقال بیشتر خواهد بود. به علاوه، هزینه‌های دیگری درباره‌ی تخصیص مجدد منابع وجود دارد. مشخصاً در فرآیند تغییر، ممکن است هزینه‌های بهداشت به دلیل عدم امنیت و بی ثباتی شغلی افزایش یابد. هزینه‌های ناشی از کاهش امنیت غذایی، کاهش امنیت اجتماعی، هزینه‌های تأمین ثبات اقتصاد کلان و هزینه‌های اجرای اصلاحات تجاری، از جمله هزینه‌های تغییر محسوب می‌شوند. به هر حال، همان‌گونه که در ادامه و بر اساس مبانی نظری مطرح خواهد شد، دو منبع مهم برای هزینه‌های تغییر وجود دارد: خاص بودن عامل^۳ و انعطاف ناپذیری قیمت عامل^۴. عامل دوم به قوانین کار و استخدام هر کشور نیز نیز ارتباط دارد.^۵

سرمایه نیز یک نهاده‌ی مهم در بخش صنعت است. تغییلات ساختاری در یک اقتصاد می‌تواند باعث از رده خارج شدن سرمایه یا کمتر استفاده شدن آن و نیز انتقال سرمایه از یک بخش به بخش دیگر شود. البته با توجه به این که سرمایه‌ی مالی سیال تر از سرمایه‌ی فیزیکی است، هزینه‌های انتقال آن معمولاً کمتر است؛^۶ اگرچه در اکثر کشورهای در حال توسعه، تحرک سرمایه به دلیل فقدان بازارهای سرمایه و اعتبار محدود است که خود موجب هزینه‌های تغییر بالاتر می‌شود(لیارد و کوردبا، ۲۰۰۶).

1 -Personal costs

2 -Displacement costs

3 -Factor specificity

4 -Factor-price rigidity

جدول شماره‌ی دو - انواع هزینه‌های تعديل

بخش	عامل تولید	هزینه
بخش خصوصی	کار	هزینه‌ی فرصت ناشی از بی کاری نیروی کار
		اختصاصی شدن مهارت
		سطوح پایین تر درآمد
		هزینه‌های آموزش مجدد
		هزینه‌های فردی مانند ناراحتی فیزیولوژی
	سرمایه	سایر هزینه‌ها(مانند: رات جویی ^۱)
		هزینه‌ی فرصت ناشی از سرمایه‌ی بی کار یا به طور کامل استفاده نشده
		هزینه‌ی سرمایه‌ی مستهلك با از رده خارج شده
بخش عمومی		هزینه‌ی انتقال سرمایه‌ی متغیر از یک فعالیت به دیگری
		کاهش درآمد مالیاتی
		مخارج مربوط به امنیت اجتماعی(مانند پرداخت مزایای بی کاری)
		کاهش تدریجی مزایا
		هزینه‌ی تأثیر ثبات اقتصاد کلان
		هزینه‌ی اجرای اصلاحات تجاری
		هزینه‌های مربوط به امور غیرتجاری: امنیت غذایی، حمایت از مناطق روستایی و امور مربوط به محیط زیست

منبع: (لیارد و کوردبا، ۲۰۰۶)

بدین ترتیب، هزینه‌ی تعديل می‌تواند ناشی از عوامل متعدد باشد که از آن جمله می‌توان به تغییر تکنولوژیکی، تغییر تقاضا(سلیقه)، تغییر قوانین، موقعیت‌های طبیعی و جوئی، ثبات و یا عدم ثبات سیاسی و یا تغییر در توافقات بین‌المللی هم چون توافقات تجاری اشاره کرد.

برای جزئیات بیشتر، یک اقتصاد باز کوچک را در نظر می‌گیریم که در آن، حذف برخی محدودیت‌های تجاری و بنابراین افزایش واردات در یک صفت خاص، موجب شوک تقاضا می‌گردد.^۲ این شوک، قیمت‌های نسبی کالاهای را اصلاح می‌کند و موجب جا به جایی منابع از یک فعالیت به فعالیت دیگر می‌شود. مشخصاً تقاضا برای عوامل

1 -Rent seeking

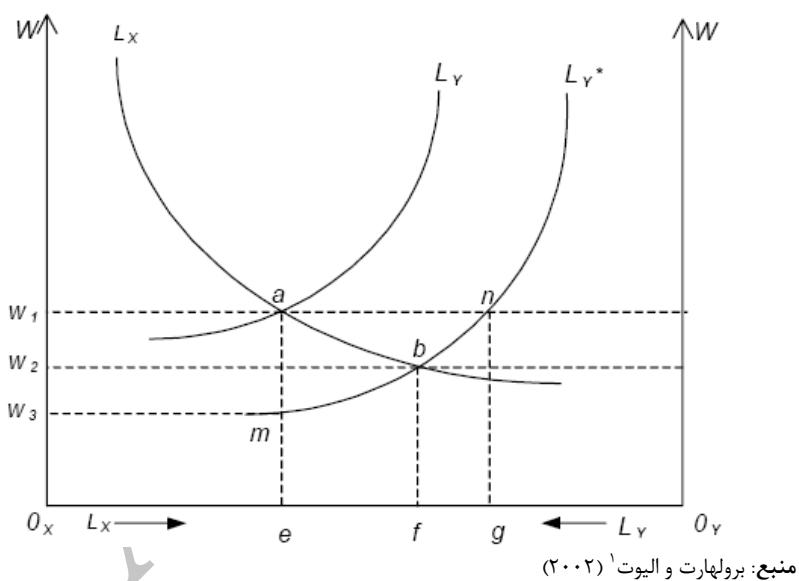
۵۹..... اندازه گیری هزینه‌ی تعدل؛ مطالعه‌ای موردی برای بازار...

تولید(به ویژه نیروی کار) صنعت مذکور کاهش می‌یابد. هزینه‌ی تعدل در بازار کار، به صورت ترکیبی از تغییر در دستمزدها و تغییر در اشتغال خواهد بود. جزئیات این موضوع را می‌توان در چارچوب مدل عوامل خاص جونز-ساموئلсон^۱ بررسی کرد.

فرض کنید اقتصاد مذکور، دو کالای X و Y را تولید می‌کند. همان‌گونه که در نمودار شماره‌ی یک ملاحظه می‌شود، در تولید هر دو کالا یک عامل مشترک و طیفی از عوامل خاص برای هر کدام استفاده می‌شود. منحنی‌های L_x و L_y ، ارزش تولید نهایی کار غیر ماهر و بنابراین تقاضای آن را در بخش‌های تولید کننده‌ی دو کالای X و Y را نشان می‌دهند. نقطه‌ی a ، تعادل رقابتی اوّلیه در اقتصاد فرضی را نشان می‌دهد. در این نقطه، تقاضای کل برای کار غیر ماهر در هر دو بخش ($0_x e$) در بخش X به علاوه ($0_y e$) از بخش Y با عرضه‌ی کل ($0_x 0_y$) برابر است. هم‌چنین، دست مزد واقعی تعادلی W_1 است.

نمودار شماره‌ی یک- عدم تعادل بازار نیروی کار کوتاه مدت در مدل عوامل

خاص

منبع: برولهارت و الیوت^۱ (۲۰۰۲)

1- Jones-Samuelson specific-factors

حال فرض کنید به هر علت، قیمت نسبی کالای Y کاهش یابد. در این صورت، تقاضای کار این بخش از L_Y^* به جایه جا می‌شود و به تعادل جدید b می‌رسد. برای تعادل مجدد بازار کار لازم است تا نرخ دست مزد برحسب کالای X کاهش یابد که این موجب توسعه‌ی تولید و اشتغال در بخش X و کاهش تولید و اشتغال در بخش Y می‌شود. با حرکت از تعادل a به تعادل b ، دو سناریو مطرح می‌شود: در سناریوی اول، کار غیرماهر با هزینه‌ی کمتری میان دو بخش جایه جا می‌شود؛ ولی دستمزد (به دلیل محدودیت نهادی) به سمت پایین چسبنده است. با کاهش قیمت نسبی Y ، کاهش دست مزد واقعی در این بخش امکان پذیر نخواهد بود. در این شرایط، به اندازه‌ی eg بی کاری موقتی به وجود می‌آید که همان هزینه‌ی تعديل است. در سناریوی دوم، فرض می‌شود دست مزدها کاملاً انعطاف پذیرند و اشتغال کامل همواره وجود دارد. انتقال نیروی کار با مهارت پایین میان دو بخش X و Y ، موجب برخی هزینه‌ها، مانند هزینه‌های آموزش مجدد^۱ و هزینه‌های تغییر جایه جایی جغرافیایی^۲ می‌شود. در این شرایط، بازار کار غیر ماهر در کوتاه مدت بخش بخش^۳ می‌شود و بنابراین دست مزد به طور موقت در دو بخش مذکور متفاوت خواهد بود. براساس نمودار (۱)، این حالت موجب می‌شود تعادل بازار کوتاه مدت به نقطه‌ی m انتقال یابد. دست مزد بخش Y از w_1 ^۴ به w_3 کاهش می‌یابد تا این بخش در اشتغال کامل باقی بماند^۵. علاوه بر این، کارگران در بخش Y با آموزش مجدد تلاش می‌کنند به سطح دست مزد بخش X برسند. بدین ترتیب، سطح‌های دست مزد به تدریج، به سطح تعادلی بلند مدت w_2 هم گرا می‌شود. بنابراین تفاوت‌های دست مزد میان بخشی را می‌توان به عنوان شاخص تخصص نیروی کار در نظر گرفت. بدین ترتیب و در چارچوب مدل یاد شده، دو منبع برای هزینه‌های تعديل وجود دارد: خاص بودن عامل و انعطاف ناپذیری قیمت عامل.

1 -Brüllhart and Elliott

2 -Retraining costs

3- Geographical relocation costs

4 -Segment

۳-شاخص‌های هزینه‌ی تعدل

در مطالعات مختلف، شاخص‌های مختلفی برای اندازه گیری هزینه‌ی تعدل در بازار کار معرفی شده است. در ادامه، این شاخص‌ها ارائه شده اند:

۱-۳-مدت زمان‌بی کاری

در شرایط ثابت بودن دست مزدهای نسبی، هزینه‌ی تعدل ناشی از بی کاری موقتی خواهد بود. در این رابطه، می‌توان به مطالعات بیل^۱ (۱۹۷۶)، متی^۲ (۱۹۷۸) و بالدوین و همکاران^۳ (۱۹۸۰)، برولهارت و الیوت^۴ (۲۰۰۲) اشاره کرد که هزینه‌های تعدل را به عنوان دوره‌ی بی کاری تعریف می‌کنند.

این شاخص با توجه به سناریوی اول مطرح شده در مدل عامل خاص جونز-ساموئلسون، به صورت انعطاف ناپذیری قیمت عامل، قبل توجیه است و می‌توان عنوان کرد که هر چه مدت زمان بی کاری در یک صنعت بیش تر باشد، نشان دهنده‌ی این است که هزینه‌ی تعدل در آن صنعت بالاتر است. انتظار می‌رود که متوسط مدت بی کاری در صنایع سنگین هم چون استخراج معدن و تولید فولاد، در مقایسه با صنایع سبک تر مانند صنایع غذایی بیش تر باشد(برولهارت و الیوت، ۲۰۰۲).

۲-۳-انحراف معیار و تغییر پذیری شرطی دست مزد واقعی^۴

همان گونه که مطرح شد هزینه‌ی تعدل، بدون بی کاری نیز می‌تواند افزایش یابد و این در صورتی است که کار از تحرک کامل برخوردار نباشد؛ ولی دست مزدها انعطاف پذیر باشند. در این شرایط، هزینه‌ی تعدل به شکل اختلاف موقتی در دست مزد بروز می‌کند. برولهارت و الیوت (۲۰۰۲) دو شاخص انحراف معیار دست مزد واقعی و تغییرپذیری دست مزد شرطی را برای اندازه گیری هزینه‌ی تعدل معرفی کردند. هر چه انحراف معیار دست مزد واقعی بیش تر باشد نشان دهنده‌ی این است که هزینه‌ی تعدل در صنعت مورد بررسی بیش تر است.

شاخص دوم یعنی تغییر پذیری دست مزد شرطی، از تفاوت اثر شوک‌های تقاضا و بی کاری به دست می‌آید.^۵ هر اندازه هزینه‌های جا به جایی کار از یک بخش به بخش

1 -Bale

2 -Mutti

3 -Baldwin et al

4- Conditional wage variability

دیگر بیش تر باشد، پراکندگی دست مزد‌های بخشی نسبت به شوک‌های تقاضای وارد بیش تر خواهد بود؛ بنابراین هرچه این شاخص بیش تر باشد، هزینه‌های تعديل بزرگ تر خواهد بود(برولهارت و الیوت، ۲۰۰۲).

۳-۳- تغییرات اشتغال

در بسیاری از مطالعات، از جمله فرتو^۱ (۲۰۰۵)، هاین و دیگران^۲ (۱۹۹۴)، پورتو و کوستا^۳ (۱۹۹۹)، روسینی و بوراتونی^۴ (۱۹۹۹)، کول و کویجپرس^۵ (۱۹۹۹)، سمیتس و رکر^۶ (۱۹۹۹)، برولهارت والیوت^۷ (۱۹۹۸)، ساریس و دیگران^۸ (۱۹۹۹) و تاراکان و کالفت^۹ (۱۹۹۹) برای اندازه گیری هزینه‌های تعديل در سطح صنعت از شاخص تغییرات اشتغال استفاده کرده‌اند. این شاخص از رابطه‌ی زیر به دست می‌آید:

$$\Delta L_j = \frac{L_j^1 - L_j^0}{(L_j^1 + L_j^0) \times 0.5} \times 100$$

که L_j^0 و L_j^1 ، به ترتیب، تعداد شاغلان در بخش j در سال‌های ابتدایی^(۰) و انتهایی^(۱) دوره‌ی مورد بررسی است.

بر اساس برولهارت و الیوت^(۱۹۹۸)، تغییرات خالص اشتغال، معیاری برای عملکرد خالص اشتغال است و نه معیاری برای هزینه‌ی تعديل. مشخصاً، تغییر اشتغال می‌تواند مثبت و یا منفی باشد؛ ولی با توجه به این که هزینه‌های تعديل به جا به جای نیروی کار اشاره دارد، هر دو شکل تغییر(مثبت یا منفی) نشانه‌ی هزینه‌ی تعديل خواهد بود. بدین ترتیب، آن‌چه باید مورد توجه قرار گیرد، قدر مطلق تغییر اشتغال ($|\Delta L|$) است. مطالعاتی همچون ارلات و ارلات^۹ (۲۰۰۶) و کابرال و سیلو^{۱۰} (۲۰۰۶) قدر مطلق تغییر اشتغال را به عنوان متغیر جایگزین برای هزینه‌ی تعديل پیشنهاد کرده‌اند.

1 -Ferto

2 -Hine et al

3 -Porto and Costa

4 -Rossini and Buratttoni

5- Kol and Kuijpers

6 -Smeets and Reker

7 -Sarris et al

8- Tharakhan and Calfat

9 -Erlat and Erlat

10 -Cabral and Silva

۴-۳- تخصیص مجدد مازاد شغلی در سطح صنعت^۱

برولهارت(۲۰۰۰) و برولهارت و دیگران(۲۰۰۴) تغییر اشتغال درون یک صنعت مشخص را به دو بخش تقسیم می‌کنند. کارخانه‌هایی که اشتغال آن‌ها افزایش(POS) یافته است، و کارخانه‌هایی که اشتغال آنها کاهش یافته است(NEG):

$$POS_j = \sum_i (L_i^1 - L_i^0) \quad L_i^1 - L_i^0 > 0$$

$$NEG_j = \sum_i |L_i^1 - L_i^0| \quad \text{اگر } L_i^1 - L_i^0 < 0$$

که i ، کارخانه و j ، صنعت را نشان می‌دهد. با این اطلاعات، اندازه‌ی تخصیص مجدد

مازاد شغلی در سطح صنعت($WITHIN_j^n$) به صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$WITHIN_j^n = \frac{(POS_j + NEG_j) - |POS_j - NEG_j|}{(POS_j + NEG_j)}$$

مقدار این شاخص، در بازه‌ی ۰ و ۱ قرار می‌گیرد. مقدار صفر، نشانه‌ی این است که تمام کارخانه‌های درون یک صنعت، به طور خالص ناظر ایجاد شغل و یا به طور خالص شاهد از دست دادن شغل هستند. مقدار ۱ نیز نشانه‌ی این است که از دست دادن یک شغل به طور هم زمان با ایجاد شغل دیگر در همان صنعت جبران می‌شود. در مجموع، هرچه این شاخص به عدد ۱ نزدیک‌تر باشد، هزینه‌های تعدل پایین‌تر خواهد بود (برولهارت و دیگران، ۲۰۰۴).

۴-۵- تحرّک شغلی

این شاخص، سهم تعداد کل کارگران ساده در صنعت j در سال t را نشان می‌دهد که صنعت یا شغل خود را در سطح تجمعی D طی دوره‌ی زمانی $t+1$ تا t ² (در طول یک سال) عوض می‌کنند. در چارچوب این شاخص، تحرّک شغلی به دو شکل صورت می‌گیرد: تحرّک میان صنایع و تحرّک میان مشاغل. در بعد صنعتی، D نشان دهنده‌ی مسافت بخشی^۳ تحرّک یک کارگر است. به عبارت دقیق‌تر، D نشانه‌ی جا به جایی کار کار در صنعت با سطح تجمعی مشخص(مثلاً ۳ رقمی ISIC) به سطح تجمعی پایین

1- Industry-level measure of excess job reallocation

2- Sectoral distance

تر(مثلاً ۲ رقم ISIC) است. در بعد مشاغل نیز، تعریف مذکور صادق است؛ ولی برای طبقه‌بندی شغلی میزان تحرک میان صنایع ($INDMOVE_j$) از رابطه‌ی زیر به دست می‌آید(برولهارت و دیگران، ۲۰۰۶):

$$INDMOVE_j = \frac{\sum_x m_{xj}}{L_j}$$

در صورتی که کارگر x از صنعت j به صنعت دیگری حرکت کند، $m_{xj} = 1$ و در غیر

این صورت، $m_{xj} = 0$ خواهد بود. همچنین، میزان تحرک میان مشاغل

($OCCMOVE_j$) از رابطه‌ی زیر حاصل می‌شود:

$$OCCMOVE_j = \frac{\sum_x z_{xj}}{L_j}$$

در صورتی که کارگر x از صنعت j به شغل دیگری جا به جا شود، $z = 1$ و اگر کارگر

در همان شغل باقی بماند، $z = 0$ خواهد بود.

۶-۳- اثر تخصیص مجدد کل (TE_j)

اثر تخصیص مجدد کل (TE_j)، برابر است با مجموع قدر مطلق تغییر خالص اشتغال در هر گروه شغلی به متوسط اشتغال صنعت در طول دوره‌ی مورد بررسی. این شاخص به صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$TE_j = \frac{\sum_k |L_{jk}^1 - L_{jk}^0|}{(L_j^0 + L_j^1) \times 0.5}$$

که در آن L_{jk}^1 و L_{jk}^0 به ترتیب، تعداد کارگران در صنعت j و متعلق به طبقه‌ی شغلی k در سال‌های ابتدایی(^۱) و انتهاي(^۰) دوره‌ی زمانی t است. در صورتی که تعداد شاغلان در هر گروه شغلی و صنعت، طی دوره‌ی زمانی مورد بررسی تغییر نکند،

^۱ Total reallocation effect

مقدار شاخص صفر خواهد بود. مقدار بالاتر TE_j ، نشانه‌ی تخصیص مجدد اشتغال و بنابراین، هزینه‌های تعدل بالاتر است (کابرال و سیلو، ۲۰۰۶).

در چارچوب این شاخص، می‌توان اثر تخصیص مجدد کل^۱ را به دو اثر تفکیک کرد: اثر بعدی (DE_j)^۲ که تغییر در سطح اشتغال صنعت را نشان می‌دهد و اثر ترکیبی (CE_j)^۲ که تغییر در تقاضای نسی گروه‌های شغلی مختلف را ترکیب می‌کند؛ بدون آن که تقاضای نیروی کار در صنعت تغییر کرده باشد؛ به عبارت دیگر:

$$TE_j = \frac{|L_j^1 - L_j^0|}{(L_j^0 + L_j^1) \times 0.5} + \frac{\left(\sum_k |L_{jk}^1 - L_{jk}^0| \right) - |L_j^1 - L_j^0|}{(L_j^0 + L_j^1) \times 0.5} = DE_j + CE_j$$

۴- برآورد هزینه‌ی تعدل در صنایع کارخانه‌ای ایران

همان گونه که جدول شماره‌ی سه نشان می‌دهد، میزان اشتغال در کارگاه‌های صنعتی ایران، با بیش از ده نفر کارکن از ۱۰۵۲۵۴۱ نفر در سال ۱۳۸۱ به ۱۰۷۱۳۸۳ نفر در سال ۱۳۸۵ افزایش یافته است. در مجموع و طی این دوره، تنها به میزان ۱۸۸۴۲ نفر به اشتغال کل^۱ کارگاه‌های صنعتی با بیش از ده نفر کارکن اضافه شده است که نشان دهنده‌ی رشد اندک اشتغال در این کارگاه‌ها است.

هم چنین بر اساس جدول مذکور و طی دوره‌ی زمانی مورد مطالعه، اشتغال شاغلان تولیدی به میزان ۳۵۰۱۲ نفر افزایش و اشتغال شاغلان غیر تولیدی به میزان ۱۶۱۷۰ نفر کاهش یافته است. بدین ترتیب، در طی این دوره به طور متوسط، تعداد شاغلان تولیدی ۰.۸۳ درصد افزایش و تعداد شاغلان غیر تولیدی ۰.۳۷ درصد کاهش یافته است. به علاوه به طور متوسط، کارگران ساده ۰.۵۱ درصد افزایش، کارگران ماهر ۰.۲۰ درصد کاهش، تکنسین‌ها ۰.۲۹ درصد افزایش و مهندسین ۰.۲۳ درصد افزایش پیدا کرده است.

1-Dimension Effect (DE)

2-Composition Effect (CE)

جدول شماره‌ی سه - میزان استغالت کارگاه‌های صنعتی ایران با بیش از ده نفر کارکن
طی دوره‌ی زمانی ۱۳۸۱-۵۱

(نفر)

شاغلان غیر تولیدی	شاغلان تولیدی					کل شاغلان	شرح سال
	مهندس	تکنسین	کارگران ماهر	کارگران ساده	جمع		
۲۵۵۲۷۱	۴۸۰۴۶	۴۶۷۸۵	۳۸۰۲۶۳	۳۲۲۱۷۶	۷۹۷۲۷۰	۱۰۵۲۵۴۱	۱۳۸۱
۲۵۶۴۷۱	۴۹۹۷۴	۵۱۵۵۹	۳۸۸۲۸۶	۳۳۹۰۷۳	۸۲۸۸۹۲	۱۰۸۵۳۶۳	۱۳۸۲
۲۴۷۴۶۰	۵۲۹۴۰	۵۳۵۸۷	۳۶۳۷۲۱	۳۵۸۹۸۵	۸۲۹۲۳۳	۱۰۷۶۶۹۳	۱۳۸۳
۲۴۰۷۴۲	۵۳۸۲۶	۵۷۹۴۰	۳۵۶۱۹۸	۳۵۲۶۱۳	۸۲۰۵۷۷	۱۰۶۱۳۱۹	۱۳۸۴
۲۳۹۱۰۱	۵۷۹۷۸	۵۹۲۴۱	۳۷۱۰۵۸	۳۴۴۰۰۴	۸۳۲۲۸۲	۱۰۷۱۳۸۳	۱۳۸۵

منبع پایه: مرکز آمار ایران

جدول شماره‌ی چهار، توزیع فراوانی رشد استغالت صنایع کارخانه‌ای ایران را طی دوره‌ی زمانی ۱۳۸۱-۱۳۸۵ ارائه می‌کند. برای استخراج این جدول، از تعداد ۱۳۵ صنعت کارخانه‌ای، صنایع دارای رشد مثبت و یا منفی شمارش شده و در جدول درج شده است. بر اساس این جدول و طی دوره‌ی زمانی مورد بررسی، بیش تر صنایع کارخانه‌ای در استغالت(برای کل شاغلان و شاغلان تولیدی و غیرتولیدی) رشد منفی داشته‌اند. این موضوع می‌تواند نشانه‌ی این باشد که در صنایع کارخانه‌ای مشکل استغال و جا به جایی نیروی کار، یکی از موضوعات قابل توجه است.

۶۷..... اندازه گیری هزینه‌ی تعدل؛ مطالعه‌ای موردی برای بازار...

جدول شماره‌ی چهار - توزیع فراوانی رشد اشتغال صنایع کارخانه‌ای ایران طی دوره‌ی زمانی ۱۳۸۵-۱۳۸۱

(تعداد)

شاغلان غیرتولیدی	شاغلان تولیدی					اشغال کل	رشد
	مهندس	تکنسین	ماهر	ساده	جمع		
۵۷	۸۳	۸۲	۵۰	۶۸	۶۲	۶۱	مثبت
۷۸	۴۲	۴۵	۸۲	۶۷	۷۳	۷۴	منفی

منبع پایه: مرکز آمار ایران

مطالعه‌ی حاضر بر اساس شاخص‌های قدرمطلق تغییر اشتغال ($|ΔL|$)، تخصیص مجدد مازاد شغلی (WITHIN) و اثر تخصیص مجدد کل (TE)، هزینه‌های تعدل صنایع کارخانه‌ای ایران را طی دوره‌ی زمانی ۱۳۸۵-۱۳۸۱ برآورد کرده است. برای این منظور، از داده‌های کارگاه‌های صنعتی مرکز آمار ایران در سطح تجمعی ۴ رقم طبقه‌بندی ISIC استفاده شده است. لازم به ذکر است که این شاخص‌های هزینه‌ی تعدل، عموماً کمیت ترتیبی هستند و به همین دلیل، زیاد یا کم بودن هزینه‌ی تعدل بر اساس هر یک از شاخص‌های برآورد شده، بر مبنای تعریف خود شاخص است. به عبارت دیگر، بر اساس این شاخص‌ها می‌توان صنایع را به تفکیک میزان هزینه‌ی تعدل رتبه‌بندی کرد.^۶ در ادامه، نتایج محاسبات ارائه می‌شود.

جدول شماره‌ی پنج، ده فعالیت دارای کمترین و بیش ترین هزینه‌ی تعدل را بر اساس شاخص قدرمطلق تغییرات اشتغال طی دوره‌ی زمانی ۱۳۸۵-۱۳۸۱ ارائه می‌کند. بر اساس این جدول، صنعت تولید محصولات بتنی (با کد ۲۶۹۵) با کمترین تغییر اشتغال طی دوره‌ی مورد بررسی (۱.۵۱ درصد) کمترین هزینه‌ی تعدل را به خود اختصاص داده است. صنایع تولید ماشین آلات کشاورزی و جنگلداری (با کد ۲۹۲۱) و تولید و تعمیر انواع کشتی (با کد ۳۵۱۱) به ترتیب با شاخص‌های ۴.۴۴ درصد و ۵.۳۷ درصد، در ردیهای بعدی قرار گرفته‌اند. در مقابل، صنایعی هم چون عمل آوری و رنگ کردن پوست خزدار (با کد ۱۸۲۰)، انتشار نوار صوتی- صفحه‌ی گرامافون (با کد ۲۲۱۳) و تکثیر رسانه‌های ضبط شده (با کد ۲۲۳۰) دارای بیش ترین

تغییر اشتغال (۲۰۰۰ درصد) در میان صنایع مورد بررسی بوده اند و بیش ترین هزینه‌ی تعديل را طی دوره‌ی زمانی مورد مطالعه داشته اند.

جدول شماره‌ی پنج-ده فعالیت دارای کمترین و بیش ترین هزینه‌ی تعديل براساس

قدر مطلق تغییرات اشتغال سطح صنعت طی دوره‌ی زمانی (۱۳۸۵-۱۳۸۱) (درصد)

بیشترین هزینه‌ی تعديل			کمترین هزینه‌ی تعديل		
$ \Delta L_j $	کد ISIC	فعالیت	$ \Delta L_j $	کد ISIC	فعالیت
۲۰۰۰	۱۸۲۰	عمل آوری و رنگ کردن پوست	۱.۵۱	۲۶۹۵	تولید محصولات بتني
۲۰۰۰	۲۲۱۳	انتشار نوار صوتی-صفحه	۴.۴۴	۲۹۲۱	تولید ماشین آلات کشاورزی و
۲۰۰۰	۲۲۳۰	تکثیر رسانه‌های ضبط شده	۵.۳۷	۳۵۱۱	تولید و تعمیر انواع کشتی
۱۴۹۳.	۱۵۵۶	تولید دوغ و آب معدنی	۶.۴۹	۳۵۲۰	تولید و تعمیر تجهیزات راه آهن
۱۲۸۲.	۲۰۲۹	تولید سایر محصولات چوبی	۷.۵۱	۲۴۲۴	تولید صابون و مواد پاک کننده
۱۱۸۸.	۱۹۱۲	تولید کیف، چمدان و	۱۳.۵	۲۸۹۲	عمل آوری و روکش کردن فلزات
۱۰۸۳.	۲۲۱۹	سایر انتشارات	۱۴.۹	۱۵۴۴	تولید رشته، ماکارونی و ...
۱۰۶۴.	۱۷۳۲	جوراب بافی	۱۵.۹	۲۵۳۰	تولید وسایل نقلیه هوائی و
۹۱۲۳.	۲۰۲۳	تولید ظروف و محفظه‌های	۱۶.۷	۲۷۱۰	تولید محصولات اولیه آهن و
۹۰۴۸.	۱۵۵۱	تولید الکل اتیلیک از مواد	۱۷.۳	۳۱۲۰	تولید دستگاه‌های توزیع و

منبع: محاسبات پژوهش

برای بررسی بیش تر هزینه‌ی تعديل در صنایع کشور، از شاخص اثر تخصیص مجدد کل استفاده می‌کنیم. با برآورد این شاخص، می‌توان هزینه‌ی تعديل را در قالب دو اثر بعدی و ترکیبی ارائه کرد.

جدول پیوست (۱)، ده فعالیت دارای کمترین و بیش ترین هزینه‌ی تعديل را بر اساس شاخص اثر تخصیص مجدد کل طی دوره‌ی زمانی (۱۳۸۵-۱۳۸۱) ارائه می‌کند. همان گونه که پیش تر نیز اشاره شد، هرچه مقدار این شاخص بیش تر باشد هزینه‌ی تعديل نیز بیش تر خواهد بود. بر اساس شاخص مذکور سه صنعت دارای کمترین هزینه‌ی تعديل، عبارتند از تولید محصولات اولیه‌ی آهن و فولاد (با کد ۲۷۱۰)، تولید انواع رنگ و روغن جلا (با کد ۲۴۲۲) و تولید سیم و کابل عایق بندی شده (با کد ۳۱۳۰). میزان هزینه‌ی تعديل برای این صنایع، به ترتیب ۰۰۰۲۴، ۰۰۰۲۵ و ۰۰۰۳۴ برآورد شده است.

هم چنین عمل آوری و رنگ کردن پوست خزدار(با کد ۱۸۲۰)، انتشار نوار صوتی-صفحه‌ی گرامافون(با کد ۲۲۱۳) و تکثیر رسانه‌های ضبط شده(با کد ۲۲۳۰) به ترتیب با شاخص‌های ۱.۸۶۷، ۱.۲۸۸ و ۱.۰۸۳، دارای بیش ترین هزینه‌ی تعدل طی دوره‌ی زمانی مورد بررسی بوده‌اند.

گفتنی است بر اساس شاخص اثر تخصیص مجدد کل، اثر بعدی در مقایسه با اثر ترکیبی، بیش ترین نقش را در شکل گیری هزینه‌ی تعدل صنایع کارخانه‌ای کشور دارد. به عبارت دیگر، در رابطه با میزان هزینه‌ی تعدل صنایع کارخانه‌ای ایران، تغییر استغال صنعت مهم تر از تغییر ترکیب تقاضای گروه‌های مختلف شغلی است.

جدول پیوست (۲)، میزان هزینه‌ی تعدل صنایع کارخانه‌ای ایران را بر اساس تخصیص مجدد مازاد شغلی طی دوره‌ی زمانی ۱۳۸۱-۱۳۸۵ ارائه می‌کند. همان‌گونه که پیش تر ذکر شد، مقدار صفر این شاخص، نشانه‌ی این است که تمام صنایع ۴ رقم درون بخش ۳ رقمی، به طور خالص شاهد ایجاد شغل و یا به طور خالص شاهد از دست دادن شغل هستند و مقدار غیر صفر، نشان دهنده‌ی جبران مشاغل از دست رفته با ایجاد شغل در همان بخش، ۳ رقم است. در نهایت، هر قدر این شاخص به عدد ۱ نزدیک تر باشد، هزینه‌های تعدل پایین تر خواهد بود.

بر اساس جدول مذکور، شاخص تخصیص مجدد مازاد شغلی برای ۴۱ کد از میان ۵۹ کد ۳ رقمی، مقدار صفر را اختیار کرده‌اند و تنها ۱۸ کد مقدار غیر صفر و از میان آن‌ها نیز تنها ۹ کد، بالاتر از مقدار ۰.۵، را به خود اختصاص داده‌اند. این ارقام، نشانه‌ی این است که بر اساس شاخص تخصیص مجدد مازاد شغلی، هزینه‌ی تعدل برای صنایع کارخانه‌ای ایران در حد بالایی قرار دارد.

گفتنی است که میزان هزینه‌ی تعدل و این که کدام صنایع دارای بیش ترین و کمترین هزینه‌ی تعدل هستند تا حدودی به نوع روش برآورد هزینه‌ی تعدل بستگی دارد؛ ولی آن چه مسلم است، هزینه‌ی تعدل قابل ملاحظه‌ای در صنایع کارخانه‌ای ایران وجود دارد. برای اثبات این ادعا، جدول شماره‌ی شش، خلاصه‌ی شاخص‌های هزینه‌ی تعدل بازار کار صنعتی ایران را طی دوره‌ی زمانی ۱۳۸۵-۱۳۸۱ ارائه می‌کند. همان‌گونه که از شاخص‌های مندرج در این جدول مشاهده می‌شود، هزینه‌ی تعدل قابل ملاحظه‌ای در بازار کار صنعتی ایران وجود دارد. همان‌گونه که

اشاره شد، یکی از عوامل ایجاد هزینه‌ی تعديل، انعطاف ناپذیری قیمت عامل و چسبنده بودن دست مزدهاست؛ بنابراین، این نتایج می‌تواند ناشی از چسبندگی دست مزدها در ایران و جابه‌جایی بیش از حد نیروی کار باشد.

به هر حال، بروز هزینه‌ی تعديل اجتناب ناپذیر است؛ ولی با اعمال سیاست‌های مختلف، می‌توان این گونه هزینه‌ها را حداقل کرد. برای این منظور، باید عوامل کلیدی مانند توزیع مهارت‌ها و حمایت از کارگران بی‌کار شده مدتنظر قرار گیرد. هم‌چنین، توسعه‌ی آموزش فنی و حرفه‌ای می‌تواند موجب کاهش هزینه‌های انتقال نیروی کار میان صنایع شود. به علاوه سیاست‌های آزادسازی تجاری، باید با اقدامات تأمینی همراه شود. مشخصاً، تأمین ثبات اقتصاد کلان، یکی از اجزای اساسی اصلاحات تجاری موفق به شمار می‌رود و بهترین سیاست، مقید کردن دولت به تأمین ثبات اقتصاد کلان و بهبود ابتکار عمل بخش خصوصی است (لیارد و کوردبا، ۲۰۰۶).

برای حداقل کردن هزینه‌های تعديل، توجه به ترکیب تجارت خارجی نیز مهم تلقی می‌شود. مشخصاً بهتر است آزادسازی تجاری با جهت گیری توسعه‌ی تجارت درون صنعت یا دو طرفه^۱ صورت گیرد؛ چون این نوع تجارت، مستلزم جابه‌جایی کمتر عوامل تولید است (Faustino و Leitão^۲، ۲۰۰۹). در این شرایط، تغییر اقتصادی به شکل آزادسازی تجاری توانم با تحمیل هزینه‌های تعديل کمتری خواهد بود. هم‌چنین، هزینه‌ی تعديل متأثر از ساختار صنعتی است. عموماً جا به جایی عوامل تولید در داخل صنعت در مقایسه با انتقال این عوامل در میان صنایع مختلف دارای هزینه‌ی تعديل کمتری است. این موضوع را می‌توان جهت گیری بخش صنعت، به ویژه در ارتباط با انتخاب تکنولوژی مورد توجه قرار داد. گسترش تأمین اجتماعی نیز می‌تواند موجب کاهش هزینه‌ی تعديل ناشی از هزینه‌های بهداشت شود.

1- Intra industry trade or two way trade

2 -Faustino and Leitão

جدول شماره‌ی شش - خلاصه‌ی شاخص‌های هزینه‌ی تعدل بازار کار صنعتی ایران
طی دوره‌ی زمانی ۱۳۸۵-۱۳۸۱

شاخص‌های هزینه‌ی تعدل	میانگین	بیشترین مقاومت	کمترین مقاومت	انحراف معیار	میانه
قدر مطلق تغییرات اشتغال	۲۸۳.۰۵۷۹	۲۰۰۰	۱.۵۱	۳۷۷.۲۹	۱۵۵.۰۶
اثر تخصیص مجدد کل	۰.۲۸۱۷	۱.۸۶	۰.۰۲	۰.۲۷	۰.۲
تخصیص مجدد شغلی	۰.۱۴۳۳۷۲	۰.۹۶۹	۰	۰.۲۶	.

منبع: محاسبات پژوهش

۵- خلاصه و نتیجه‌گیری

مقاله‌ی حاضر، ضمن مرور روش‌های اندازه گیری هزینه‌ی تعدل در بازار کار، هزینه‌ی تعدل بازار کار صنعتی ایران را با به کارگیری آمار کارگاه‌های صنعتی در سطح تجمعی ۴ رقم طبقه‌بندی ISIC طی دوره‌ی زمانی ۱۳۸۵-۱۳۸۱ اندازه گیری و مورد بررسی قرار داده است.

در چارچوب پژوهش‌های مربوط به اندازه گیری هزینه‌ی تعدل، شش شاخص برای اندازه گیری هزینه‌ی تعدل در بازار کار پیشنهاد شده است که عبارتند از شاخص: مدت زمان بی کاری، انحراف معیار و تغییر پذیری شرطی دست مزد واقعی، قدر مطلق تغییر اشتغال، شاخص تخصیص مجدد مازاد شغلی در سطح صنعت، شاخص تحرک شغلی و شاخص اثر تخصیص مجدد کل. از میان این شاخص‌ها سه شاخص شامل قدر مطلق تغییر اشتغال، تخصیص مجدد مازاد شغلی در سطح صنعت و هم چنین اثر تخصیص مجدد کل برای صنایع مختلف کارخانه‌ای ایران برآورد شده است. انتخاب این شاخص‌ها، اصولاً به صورت موردی و بر اساس وضعیت اقتصادی ایران و اطلاعات در دسترس صورت گرفته است.

بر اساس شاخص‌های برآورد شده، میزان هزینه‌ی تعدل در بازار کار صنعتی ایران در حد بالایی قرار دارد و این امر نشان می‌دهد که در بخش صنعت ایران و در پی تحول اقتصادی، جا به جایی عوامل از یک بخش به بخش دیگر زیاد صورت می‌گیرد. این یافته می‌تواند به دلیل چسبندگی دست مزدها در کشور باشد؛ بنابراین،

سیاست‌های راهبردی برای کاهش هزینه‌ی تعدلیل و نهایتاً کاستن از مشکلات بازار کار ضروری است.

البته بروز هزینه‌ی تعدلیل اجتناب ناپذیر است؛ ولی با اعمال سیاست‌های مختلف می‌توان این گونه هزینه‌ها را حداقل کرد. برای این منظور، باید عوامل کلیدی مانند توزیع مهارت‌ها و حمایت از کارگران بی‌کار شده مدت‌ظرف قرار گیرد. هم‌چنان، توسعه‌ی آموزش فنی و حرفه‌ای می‌تواند موجب کاهش هزینه‌های انتقال نیروی کار میان صنایع شود.

به علاوه سیاست‌های آزادسازی تجاری، باید با اقدامات تأمینی همراه شود. مشخصاً تأمین ثبات اقتصاد کلان، یکی از اجزای اساسی اصلاحات تجاری موفق است و بهترین سیاست، مقیدکردن دولت به تأمین ثبات اقتصاد کلان و بهبود ابتکار عمل بخش خصوصی است.

برای حداقل کردن هزینه‌های تعدلیل، توجه به ترکیب تجارت خارجی نیز مهم تلقی می‌شود. مشخصاً، بهتر است آزادسازی تجاری با جهت گیری توسعه‌ی تجارت دو طرفه صورت گیرد؛ چون این نوع تجارت، مستلزم جا به جایی کمتر عوامل تولید است. در این شرایط، تغییر اقتصادی به شکل آزادسازی تجاری توأم با تحمل هزینه‌های تعدلیل کمتری خواهد بود.

هم‌چنان، هزینه‌ی تعدلیل متأثر از ساختار صنعتی است. معمولاً جا به جایی عوامل تولید در داخل صنعت در مقایسه با انتقال این عوامل در میان صنایع مختلف دارای هزینه‌ی تعدلیل کمتری است. این موضوع را می‌توان جهت گیری بخش صنعت، به ویژه در ارتباط با انتخاب تکنولوژی مورد توجه قرار داد.

گسترش تأمین اجتماعی نیز می‌تواند موجب کاهش هزینه‌ی تعدلیل ناشی از هزینه‌های بهداشت شود.

یادداشت‌ها:

- به عنوان نمونه، بر اساس ماده‌ی ۳۵ قانون کار ایران، میزان دستمزد با پیشنهاد شورای عالی کار به تصویب وزیر کار و امور اجتماعی می‌سد.
- هزینه‌ی تعدلیل در رابطه با سرمایه‌ی فیزیکی، عبارت است از هزینه‌های به کارگیری مجدد سرمایه که به دلیل تغییر الگوی تولید ایجاد شده است. از طرف

دیگر، هزینه‌ی تغییل سرمایه‌ی مالی شامل هزینه‌های تخصیص مجدد منابع مالی از یک بخش به بخش دیگر است.

۳- برای مطالعه‌ی بیشتر به برولهارت و الیوت (۲۰۰۲) مراجعه کنید.

۴- هم چنین، دست مزد کارگران بخش X در سطح دست مزد w_1 باقی می‌ماند.

۵- به عنوان مثال، شوک‌های مثبت تقاضا و شوک‌های منفی بی‌کاری، هر دو موجب فشار در جهت افزایش دست مزدها می‌شوند؛ بنابراین مقدار شاخص باید مثبت باشد.

۶- البته مطالعات خارجی، اطلاعاتی درباره‌ی اندازه‌ی هزینه‌ی تغییل ارائه نکرده‌اند و به همین دلیل نمی‌توان شاخص‌های مطالعه‌ی حاضر را با مطالعات خارجی مقایسه کرد.

منابع و مأخذ

- Baldwin, R.E., Mutti, J.H. and Richardson, J. (1980) «Welfare Effects on the United States if a Significant Multilateral Tariff Reduction». *Journal of International Economics*, 10, 405-423.
- Bale, M.D. (1976) «Estimates of Trade Displacement Costs for US Workers». *Journal of International Economics*, 6, 245-250.
- Brülhart, M. (1999) *Marginal Intra-Industry Trade and Trade-Induced Adjustment: A Survey*. In M. Brülhart and R. Hine (eds.), *Intra-Industry Trade and Adjustment: The European Experience*. London, Macmillan.
- Brülhart, M. (2000) «Dynamics of Intra-Industry Trade and Labour-Market Adjustment». *Review of International Economics*, 8, 420-435.
- Brülhart, M., A. Murphy, and E. Strobl (2004) *Intra-Industry Trade and Job Turnover*. University of Manchester.
- Brülhart, M., and M. Thorpe (2000) «Intra-industry trade and adjustment in Malaysia: puzzling evidence». *Applied Economics Letters*, 7, 729-733.
- Brülhart, M., and R. J. R. Elliott (1998) «Adjustment to the European Single Market: Inferences from Intra-industry Trade Patterns». *Journal of Economic Studies*, 25 (3), 225-247.

- Brülhart, M., and R. J. R. Elliott (2002) «Labour-Market Effects of Intra-Industry Trade: Evidence for the United Kingdom» *Review of World Economics*, 138(3), 207-228.
- Brülhart, M., R. J. R. Elliott, and J. Lindley (2006) «Intra-Industry Trade and Labour-Market Adjustment: A Reassessment Using Data on Individual Workers». *Review of World Economics*, 142 (3), 521–545.
- Cabral, M., and J. Silva (2006) «Intra-Industry Trade Expansion and Employment Reallocation between Sectors and Occupations». *Review of World Economics*, 142 (3), 496–520.
- Erlat, G. and H. Erlat (2006) «Intra-Industry Trade and Labor Market Adjustment in Turkey, Another Piece of Puzzling Evidence?» *Emerging Markets Finance and Trade*, 42: 5-27.
- Faustino, H. (2010) «Intra-Industry Trade and Labour Market Adjustment in the Automobile Industry». *International Journal of Economics and Finance*, Vol. 2, No. 4.
- Faustino, H. and N. Leitão (2009) «Intra-Industry Trade and Labour Costs: The Smooth Adjustment Hypothesis». *Working Papers*, School of Economics and Management.
- Ferto, I. (2005) «Dynamics of Intra-Industry Trade and Adjustment Costs. The Case of Hungarian Food Industry». *Paper presented to conference Transition in Agriculture, Agricultural Economics in Transition II*.
- Ferto, I., and K. A. Soos (2008) «Marginal Intra-Industry Trade and Adjustment Costs A Hungarian-Polish Comparison». *Discussion Papers*.
- Hine, R., D. Greenaway, C. R. Milner, and R. J. R. Elliott (1994). «Changes in Trade and Changes in Employment: An Examination of the Evidence from UK Manufacturing Industry 1979–87». *SPES Research Paper*, University of Nottingham.
- Keshavarzi, Rahman (2007) *An Examination of Effective Factors of Industrial Employment in Iran*, MA Dissertation, Mazandaran University, Iran (In Persian).
- Kol, J., and B. Kuijpers (1999) *The Netherlands*. In M. Brülhart and R. Hine (eds.), *Intra-Industry Trade and Adjustment: The European Experience*. London: Macmillan.

- Laird, S., and S. Cordoba (2006) *Coping with Trade Reforms: A Developing-Country Perspective on the WTO Industrial Tariff Negotiations*. Macmillan.
- Mutti, J. (1978) «Aspects of Unilateral Trade Policy and Factor Adjustment Costs». *Review of Economics and Statistics*, 60: 102-10.
- Porto, M., and F. Costa (1999)«Portugal». In M. Brülhart and R. Hine (eds.), *Intra-Industry Trade and Adjustment: The European Experience*. London: Macmillan.
- Rossini, G., and M. Burattoni (1999)«Italy». In M. Brülhart and R. Hine (eds.), *Intra-Industry Trade and Adjustment: The European Experience*. London: Macmillan.
- Sarris, A., P. Papadimitriou, and A. Mavrogiannis (1999)«Greece». In M. Brülhart and R. Hine (eds.), *Intra-Industry Trade and Adjustment: The European Experience*. London: Macmillan.
- Smeets, H., and H. Reket (1999)«Germany». In M. Brülhart and R. Hine (eds.), *Intra-Industry Trade and Adjustment: The European Experience*. London Macmillan.
- Tharakkan, P. K., and M. Calfat (1999)«Belgium». In M. Brülhart and R. Hine (eds.), *Intra-Industry Trade and Adjustment: The European Experience*. London: Macmillan.

**پیوست (۱) : ده فعالیت دارای کمترین و بیشترین هزینه‌ی تعدیل براساس
اثر تخصیص مجدد کل طی دوره‌ی زمانی ۱۳۸۵-۱۳۸۱**

بیشترین هزینه‌ی تعدیل					کمترین هزینه‌ی تعدیل				
TE	CE	DE	کد ISIC	فعالیت	TE	CE	DE	کد ISIC	فعالیت
۱.۸۶۷	-۰.۱۳۳	۲.۰۰۰	۱۸۲۰	عمل آوردن و رنگ کردن پوست خزدار	۰.۰۲۴	-۰.۰۰۷	-۰.۰۱۷	۲۷۱۰	تولید محصولات اولیه آهن و فولاد
۱.۲۸۸	-۰.۷۱۲	۲.۰۰۰	۲۲۱۳	انتشار نوار صوتی-حروفه‌ی گرامافون	۰.۰۲۵	-۰.۰۰۷	-۰.۰۳۲	۲۴۲۲	تولید انواع رنگ و روغن جلا
۱.۰۸۳	-۰.۹۱۷	۲.۰۰۰	۲۲۳۰	تکثیر رسانه‌های ضبط شده	۰.۰۳۴	-۰.۰۰۷۴	-۰.۱۰۸	۳۱۳۰	تولید سیم و کابل عایق بندی شده
۱.۰۵۵	-۰.۴۴۸	۱.۴۹۳	۱۵۵۶	تولید دوغ و آب معدنی	۰.۰۳۷	-۰.۰۰۰	-۰.۰۳۷	۷۷۲۲	ریخته گیری فلزات غیر آهنی
۱.۰۰۷	-۰.۱۸۱	۱.۱۸۸	۱۹۱۲	تولید کف، چمدان و محصولات مشابه	۰.۰۴۴	-۰.۰۲۲	-۰.۰۲۲	۱۷۲۶	تولید فرش ماشینی و موکت
۰.۹۴۵	-۰.۳۳۷	۱.۲۸۲	۲۰۲۹	تولید سایر محصولات چوبی	۰.۰۴۴	-۰.۰۰۸	-۰.۰۳۶	۲۶۹۴	تولید سیمان، آهک و گچ
۰.۸۸۴	-۰.۰۲۸	۰.۹۱۲	۲۰۲۳	تولید ظروف و محفظه‌های چوبی	۰.۰۵۰	-۰.۰۰۱	-۰.۰۵۱	۱۵۱۷	پاک کردن و درجه بندی و بسته بندی خرما
۰.۸۷۰	-۰.۰۱۹ -۵	۱.۰۶۵	۱۷۳۲	جوراب یافی	۰.۰۵۷	-۰.۰۱	-۰.۰۵۶	۲۲۲۱	چاپ
۰.۸۱۹	-۰.۴۶۴	۱.۰۸۳	۲۲۱۹	سایر انتشارات	۰.۰۵۸	-۰.۰۰۴	-۰.۰۶۲	۲۹۲۶	تولید ماشین آلات برای تولید مسوچات
۰.۷۸۷	-۰.۱۱۸	۰.۹۰۵	۱۵۵۱	تولید الکل اتیلیک از مواد تخمیر شده	۰.۰۵۸	-۰.۵۴۶	-۰.۶۰۴	۱۵۱۸	پاک کردن، درجه بندی و بسته بندی پسته

توضیح : در این جدول، TE و CE و DE به ترتیب نشانگر اثر بعدی، اثر ترکیبی و اثر تخصیص مجدد کل است.

منبع: محاسبات پژوهش

۷۷.....اندازه گیری هزینه‌ی تعدیل؛ مطالعه‌ای موردي برای بازار.....

**پیوست (۲) : میزان هزینه تغییر صنایع کارخانه‌ای ایران براساس تخصیص مجدد
مازاد شغلی طی دوره‌ی زمانی ۱۳۸۵-۱۳۸۱**

ردیف	فعالیت	کد ISI_C	کد ISI_C	ردیف	W I T	NEG	POS	NEG	ردیف	WIT HIN
۱	تولید فرآورده های لبی		۲۳۴۵	۰	۳۲۲	تولید گیرنده های توزیعیون و رادیو	۳۱	۰	۷۸۳۵	۱۵۲
۲	تولید محصولات از نوتون و نیباکو سیگار		۰	۱۰۶	۳۲۲	تولید ابزارهای اینسیکی و تجهیزات عکاسی	۳۲	۰	۱۴۷۵	۱۶۰
۳	تولید سایر منسوجات		۰	۸۱	۳۲۳	تولید ساعت های مچی و انواع دیگر ساعت	۳۳	۰	۱۹۹۷	۱۷۲
۴	تولید امواج پارچه و کالاهای کشاف		۰	۱۱۷۵۷	۳۴۱	تولید سایر تلقیه موثری	۳۴	۰	۸۸۵	۱۷۳
۵	تولید پوشاک از پوست خزدار		۰	۱۷۰۴	۳۴۲	تولید بنده برای وسایل تلقیه موثری	۳۵	۰	۲۳۲۵	۱۸۱
۶	عمل اوردن و رنگ کردن پوست خزدار		۰	۱۹۰۷	۳۴۳	تولید فلکات و محلقات برای وسایل تلقیه موثری	۳۶	۰	۳۰	۱۸۲
۷	دباغی و عمل اوری چرم و ساخت کیف		۰	۲۵۹	۳۵۱	تولید و تعمیر انواع وسایل تلقیه ای	۳۷	۰	۶۰۲	۱۹۱
۸	تولید کفش		۰	۲۵	۳۵۲	تولید و تعمیر تجهیزات راه آهن	۳۸	۰	۴۰۸۵	۱۹۲
۹	اره کشی و زنده کاری چوب		۰	۵۱	۳۵۳	تولید و سایل تلقیه هوایی و فضایی	۳۹	۰	۸۱۷	۲۰۱
۱۰	تولید محصولات از چوب و چوب پنبه		۰	۲۸۳	۳۶۱	تولید مبلغان	۴۰	۰	۱۴۹	۲۰۲
۱۱	استخار		۰	۹۶	۳۷۲	باریافت صایعات و خرد های غیرفلزی	۴۱	۰	۱۰۵۱	۲۲۱
۱۲	چاب و فعالیتهای خدماتی مربوط به چاب		۰۰۲۲	۲۴۷۳۰	۲۶۲	رسیندگی، یافندگی و تکمیل منسوجات	۴۲	۰	۲۸۳	۲۲۲
۱۳	تکثیر رسانه های ضبط شده		۰۱۸۰	۴۴۴	۴۴	تولید منسوجات طبقه بندی نشده	۴۳	۰	۷۲	۲۲۳
۱۴	تولید فرآورده های کوره کک		۰۱۸۵	۱۶۰	۱۵۷۰	تولید محصولات از دانه های اسپاب شده و ...	۴۴	۰	۲۳	۲۳۱
۱۵	تولید فرآورده های نفتی تصفیه شده		۰۲۳۷	۱۶۲۱	۱۲۰۳۷	تولید محصولات کاتی غیرفلزی طبقه بندی نشده	۴۵	۰	۲۰۴۹	۲۳۲
۱۶	تولید سایر محصولات شیمیائی		۰۲۸۲	۷۵۴	۱۲۴	تولید سابل و ابزار پرشکی	۴۶	۰	۳۰۶	۲۴۲
۱۷	تولید الایاف مصنوعی		۰۲۹۲	۴۶۳	۷۹	رخته گری ٹولات	۴۷	۰	۱۲۰۲	۲۴۳
۱۸	تولید محصولات پلاستیکی پجر کفش		۰۳۹۳	۷۶۴	۱۸۷	تولید سایر وسایل حمل و نقل طبقه بندی نشده	۴۸	۰	۷۵۹۲	۲۵۲
۱۹	تولید محصولات اولیه آهن و فولاد		۰۴۶۵	۱۴۱۲	۴۲۸	تولید شیشه و محصولات شیشه ای	۴۹	۰	۷۴۰	۲۷۰
۲۰	تولید محصولات فلزی ساختمانی و مخازن		۰۴۹۸	۶۳۶	۱۹۱۶	تولید سایر محصولات فلزی فابریکی	۵۰	۰	۳۸۷۳	۲۸۱

۰.۵۱۸	۵۰۹	۱۴۵۸	۲۷۲	تولید فلات اساسی گرانبها	۵۱	۰	۳۶۴۷	۰	۲۹۳	تولید وسایل حاتمی طبقه بندی نشده	۲۱
۰.۵۲۵	۲۰۶۱	۵۷۹۱	۲۴۱	تولید مواد شیمیائی اساسی	۵۲	۰	۵۴	۰	۳۰۰	تولید ماشین‌الات اداری و محاسباتی	۲۲
۰.۵۳۹	۲۱۰۰	۵۶۹۸	۱۵۱	تولید و عمل آوری و حفاظت گوشت، ماهی و ...	۵۳	۰	۶۱۵	۰	۳۱۱	تولید موتورهای برق و دیزلاتور	۲۳
۰.۵۶۵	۷۷۲۶	۱۰۷۳	۱۵۵	تولید انواع آشامیدنی‌ها	۵۴	۰	۰	۱۹۴	۳۱۲	تولید دستگاه‌های توزیع و کنترل برق	۲۴
۰.۷۱۶	۱۸۳۸	۱۰۲۶	۲۱۰	تولید کاغذ و محصولات کاغذی	۵۵	۰	۱۰۴۱	۰	۳۱۳	تولید سیم و کابل عایق بندی شده	۲۵
۰.۷۲۱	۳۱۹۲	۵۵۴۷	۱۵۴	تولید سایر محصولات غذایی	۵۶	۰	۰	۱۸۹	۳۱۴	تولید آثاره، پبل و اطری‌های اولیه	۲۶
۰.۷۲۱	۲۳۰۶	۱۳۲۸	۲۹۲	تولید ماشین‌الات با کاربرد خاص	۵۷	۰	۶۵۰	۰	۳۱۵	تولید لاب‌های الکترونیکی و تجهیزات روشانی	۲۷
۰.۸۹۸	۲۰۱۹	۲۴۷۸	۲۹۱	تولید ماشین‌الات با کاربرد عام	۵۸	۰	۰	۲۶۷	۳۱۹	تولید سایر تجهیزات الکترونیکی طبقه بندی	۲۸
۰.۹۶۹	۸۷۸	۹۳۵	۲۵۱	تولید محصولات لاستیکی بجز کفشه	۵۹	۰	۳۳۵	۰	۳۲۱	تولید لامپ‌های الکترونیکی	۲۹
						۰	۰	۲۰۶	۳۲۲	تولید فرستنده‌های تلویزیونی و رادیویی	۳۰

توضیح : در این جدول، NEG و POS به ترتیب نشانه‌ی کارخانه‌هایی که اشتغال آن‌ها افزایش یافته، کارخانه‌هایی که اشتغال آن‌ها کاهش یافته و اندازه‌ی تخصیص مجدد مازاد شغلی است.

منبع: محاسبات پژوهش